

CRIZA GLOBALĂ ȘI SOLIDARITATEA LOCALĂ¹: DATORIILE VS BANII CA BUN COMUN

Descriere

Activitatea susține discuția dintre copii, cu ajutorul profesorilor, pe tema crizei și solidarității în contextul local, precum și a modului în care acestea se raportează la crize economice în plan global. Sunt avute în vedere riscurile îndatorării și consecințele pe care și le asumă cei care împrumută bani. Copiii explorează apoi modul în care banii pot fi percepuți ca economie alternativă. De asemenea, li se oferă ocazii de reflecție asupra modului în care matematica poate fi utilizată atât pentru a produce datorii, cât și pentru reorganizarea resurselor financiare ca un bun comun. Activitatea are la bază lucrul în echipe, într-un proiect colaborativ ce explorează utilizarea matematicii în mod analitic.

Competențe de cetățenie vizate

- capacitatea de a examina problemele globale (și efectele acestora în contextele locale)
- capacitatea de a aprecia diferite perspective și viziuni asupra lumii;
- capacitatea de a dezvolta interacțiuni pozitive cu persoane diferite;
- competențe de gândire critică și analitică;
- competențe de comunicare și cooperare.

Conținut al educației sociale (și pentru cetățenie)

Criza și solidaritatea ca fenomene sociale globale și locale, în diferite perioade istorice și în raport cu economia; îndatorarea și reorganizarea economiilor locale în jurul monedelor alternative; protejarea și împărțirea bunurilor comune; nevoia de solidaritate.

Abordări matematice

- identificarea tiparelor și a conexiunilor;
- formularea de întrebări (gândire critică);
- a fi organizat și sistematic;
- formularea de ipoteze și verificarea informațiilor;
- utilizarea argumentației și a raționamentului;
- recunoașterea dimensiunilor politice și etice ale matematicii;
- investigarea utilității matematicii în structurarea experiențelor globale.

Conținut matematic

Utilizarea matematicii în contexte de economie globală și locală; interpretarea de date; finanțe, datorii, dobândă simplă și compusă; procente; monede alternative.

Resurse necesare

Accesul la internet și la foaia de calcul *Împrumutul Mariei*; ziare în format digital sau tipărit; hârtie pentru afișe; creioane colorate etc.; copii ale materialului *Este recomandat să împrumutați bani de la o casă de amanet?*

¹ *Criză și solidaritate* este sintagma utilizată în Grecia pentru a descrie austeritatea și posibilul răspuns la aceasta.

Timpul necesar (în clasă și în afara clasei)

Aproximativ opt ore de curs sau mai mult, în funcție de sarcinile de lucru selectate.

Organizare și aspecte practice

Organizarea clasei în grupuri de lucru restrânse, pentru discuții și investigarea posibilităților răspunsuri la întrebări deschise; acces la internet și la foile de calcul; expunerea publică a rezultatelor proiectului. Sunt multe oportunități pentru eTwinning în această activitate – unele dintre acestea sunt evidențiate în text.

Plan sugerat al activității

Platforma eTwinning poate fi utilizată pe parcursul activității pentru a colabora într-un proiect comun sau pentru a compara modul în care sunt abordate criza și solidaritatea în diferite contexte. Aceste abordări pot fi mai puțin familiare pentru unii elevi și e posibil să ia mai mult timp decât a fost estimat. Activitatea mai poate fi utilizată pentru a explora situații tipice de întrebare a monedelor locale alternative, ca acte de solidaritate comunitară.

Activitatea este organizată în patru sarcini principale. *Prima sarcină* va consta în principal în discuții cu privire la criză și solidaritate, cea de *a doua* – pe cercetarea datelor despre criza economică disponibile în mass-media, cea de *a treia* – pe înțelegerea modului de producere a datoriilor, iar cea de *a patra* – pe explorarea modului în care traiul zilnic poate fi reorganizat pe baza unei concepții diferite asupra banilor, la nivelul economiei locale. Fiecare sarcină este formată din mai multe etape, unele dintre acestea fiind opționale.

Sarcina 1. Explorarea, alături de copii, a conceptelor de „criză” și „solidaritate” la nivel global și local

Etapa 1:

O întrebare de la care poate porni activitatea este:

La ce face referire termenul de „criză”?

Împărțiți în microgrupuri, copiii discută ce presupune termenul „criză” în opinia lor. Discuția poate fi direcționată și încurajată de întrebări precum:

Ce înseamnă „criză”?
..criză ecologică?
..criză economică?
..criză a resurselor?
..criză de valori?

Ați mai auzit acest cuvânt înainte? În ce contexte? Puteți da un exemplu de criză în comunitatea voastră? La ce facem referire, cu deosebire, atunci când vorbim despre „criza economică”? Ce efecte poate avea lipsa banilor asupra indivizilor și a comunităților?

În acest moment al activității, este important să le fie acordat copiilor suficient timp pentru a-și nota opiniile.

Etapa a 2-a: Pentru a realiza trecerea spre modul în care criza este prezentată în mass-media, puneți la dispoziția copiilor câteva ziare în format digital sau tipărit. Copiii caută diverse tipuri de informații, precum fragmente de text, expresii, statistici sau imagini care reflectă situația crizei la nivel global.

Discutați utilizarea adecvată a termenilor-cheie. Spre exemplu, în căutarea informațiilor, utilizarea unor termeni precum „economic”, „bani”, „șomaj” etc., va conduce spre obținerea unui anumit set de date. Alăturând acestor termeni diverse denumiri de localități (spre exemplu, Sheffield, Lisabona, Volos, București sau Giessen), copiii vor putea obține informații specifice cu privire la prezența crizei în mediul din care fac parte și vor fi încurajați să analizeze necesitățile propriei comunități.

Etapa a 3-a: În această etapă, copiii explorează diverse perioade în care comunitatea lor s-a aflat în criză, fie prin vizitarea unui muzeu de istorie locală (în Volos-Grecia, spre exemplu, există o expoziție relevantă în acest sens), fie prin desfășurarea unei cercetări pe internet cu privire la istoria locală, utilizând surse Wikipedia. Cercetând ce a însemnat „criza” în timpul sau după războaiele mondiale sau în perioadele de șomaj în masă, precum Marea Depresiune, pot fi descoperite informații importante, care să încurajeze copiii spre a reflecta asupra „crizei” ca fenomen recurent. Aceasta etapă poate fi opțională, în funcție de timpul disponibil și limitele accesului la resurse. Furnizează o oportunitate excelentă pentru eTwinning. Va susține elevii în articularea și distribuirea a ceea ce au învățat despre contextul local.

Imaginea 1: Șomeri marșând în Toronto, Canada

Imaginea 2: Coadă în așteptarea unor alimente, în Chicago, SUA

Etapa a 4-a: Copiii pot continua prin a explora ce înseamnă solidaritatea și modul în care actele de solidaritate sunt deseori organizate în perioadele de criză. Pot porni de la experiențele personale sau pot căuta în anumite surse specifice (indicate de profesor sau găsite de ei înșiși căutând pe Internet). Această etapă poate debuta cu următoarele întrebări:

Care este legătura dintre „solidaritate” și conceptele de „criză”, în general, și „criză economică”, în particular? Cum sunt organizate actele de solidaritate în comunitățile locale?

Ar putea fi necesară aici clarificarea diferenței dintre actele de solidaritate instituționale (precum ONG-urile) și cele individuale sau de la nivelul unei comunități.

Ce grupuri de indivizi sunt mai puternic afectate de criză? Care este diferența dintre caritate și solidaritate?

Imaginea 3: Refugiați emigrând din cauza crizei locale

Cum pot fi evitate sentimentele de umilință și desconsiderare sau nevoia de sprijin a indivizilor?

Etapa a 5-a: Fiecare grup de copii poate realiza acum un afiș sau o hartă conceptuală, care să prezinte modul în care termenii, expresiile, imaginile sau graficele demonstrează conexiunea dintre criză și solidaritate. Prin împărtășirea și compararea produselor activității în interiorul grupurilor clasei, dar și cu școli din alte țări, prin intermediul platformei eTwinning, copiii vor începe să privească aceste probleme ca fiind fenomene globale, care îi afectează pe toți membrii comunităților lor.

Sarcina 2: Interpretarea datelor regăsite în mass-media

Etapa 1: Selectați câteva grafice pe tema crizei financiare, apărute în presă (vezi exemplele de mai jos). Alegeți grafice care au legătură cu situația locală, pentru a încuraja copiii să încerce să le înțeleagă.

Ce elemente sunt utilizate pentru compararea țărilor? Ce fel de relații sunt descrise? Cum putem interpreta relațiile prezentate? Ce întrebări sunt scoase în evidență? Ce întrebări lipsesc?

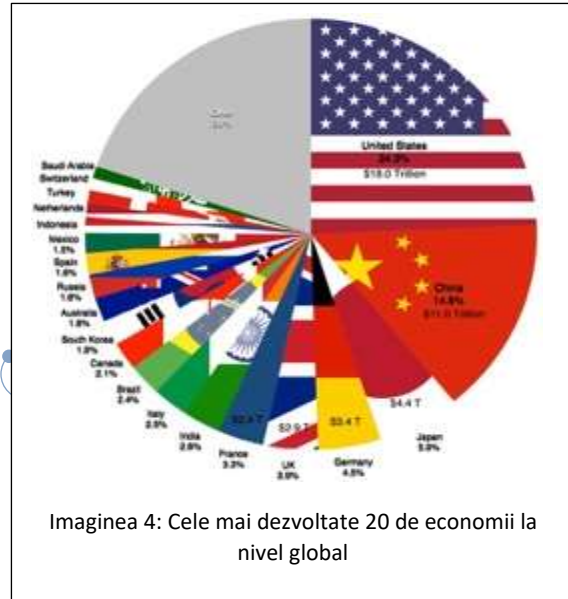
Ce întrebări noi doresc să pună copiii?

Cum privim „criza”?
Ce tipuri de date pot face referire la criză?
Imaginile și numerele?
Cum citim „numerele”?

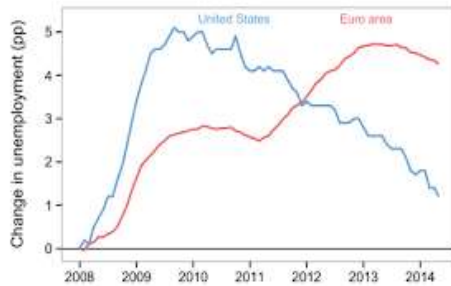
Etapa a 2-a: În interpretarea unor astfel de grafice, pot apărea diverse întrebări, precum:

Ce înseamnă PIB – Produsul Intern Brut? Ce este datoria? Ce este rata de șomaj? Ce reprezintă venitul? În funcție de ce criterii sunt clasificate țările în cele cu venituri mari și cele venituri mici?²

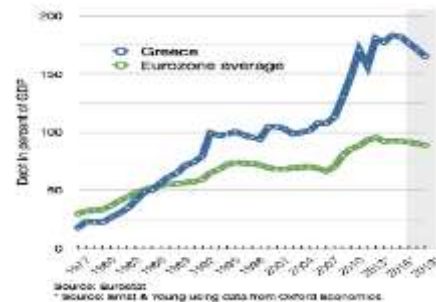
Acordați copiilor timpul necesar pentru a formula întrebări, a explora termenii specifici, a analiza datele și a investiga noțiunile de „venit”, „datorie”, „sărăcie” etc.

Imaginea 4: Cele mai dezvoltate 20 de economii la nivel global

Imaginea 5: Șomajul în spațiul european

Imaginea 6: Gradul de îndatorare al Greciei și media UE începând cu 1977

Sarcina 3: Băncile sau casele de amanet nu împrumută bani gratuit!

Etapa 1: O întrebare de debut pentru această etapă ar putea fi:

Ce se întâmplă atunci când avem nevoie să împrumutăm bani de la o bancă sau de la o casă de amanet?

² Raportul ONU

(http://www.un.org/en/development/desa/policy/wesp/wesp_current/2014wesp_country_classification.pdf) va fi util pentru descoperirea răspunsului la această întrebare.

Notă: asigurați-vă că toți copiii înțeleg ce este o bancă sau o casă de amanet și acordați-le timp pentru a discuta serviciile oferite de acestea și diferențele dintre ele.

Imaginea 7: Pawn Pro. Titluri de credite

Imaginea 8: Casă de amanet în Keratsini, Piraeus, Atena

Etapă 2: O întrebare de la care poate porni această etapă este:

Cum se produc datoriile?

Discuția poate avea în vedere necesitatea indivizilor de a împrumuta bani de la bănci și modul în care băncile aplică ratele dobânzii. Discutarea relației dintre datorii, împrumuturi și ratele dobânzii va ajuta copiii să înțeleagă care este costul unui împrumut și, implicit, modul în care se produc datoriile. Un scenariu imaginar îi ajută pe elevi să exploreze aceste concepte dificile.

Maria s-a mutat de curând în oraș și vrea să se stabilească în noul ei apartament. Are nevoie să împrumute de la bancă €1000, cu o rată a dobânzii de 10%.

Maria și-a pierdut însă locul de muncă. Acum nu mai poate să înapoieze banii către bancă până la sfârșitul anului și are nevoie să facă un nou împrumut, pentru încă un an.

Cât o va costa acest lucru? și Câți bani va trebui să înapoieze la final?

Copiii vor presupune probabil că Banca va percepe o rată simplă a dobânzii. În acest caz, Maria va înapoia €1200.

Ce se va întâmpla însă dacă Maria nu va putea găsi un nou loc de muncă și va avea nevoie de un împrumut pe 5 ani? Sau chiar pe 10 ani?

Explicați cum Banca va percepe de fapt o rată a dobânzii compuse.

În cel de-al doilea an, rata dobânzii este calculată pentru suma totală – împrumutul plus dobânda – datorată băncii, nu doar pentru suma împrumutată inițial. Priviți tabelul de mai jos!

Așadar, dacă Maria nu poate returna banii în 5 ani, cât va trebui să înapoieze până la urmă Băncii?

Inițial, prezentați copiilor doar cifrele notate cu alb și completați apoi restul tabelului împreună cu clasa. Solicitați fiecărui grup să discute răspunsurile la întrebări, iar apoi să își împărtășească opiniile cu restul clasei.

Împrumutul de €1000, pe un an, o va costa pe Maria: $€1000 \times 10\% = €100$

Astfel, la finalul anului, Maria va trebui să înapoieze băncii €1100.

An	Împrumutul inițial	Dobândă	Împrumutul, la final
primul	€1000,00	€100,00	€1100,00
al doilea	€1100,00	€110,00	€1210,00
al treilea	€1210,00	€121,00	€1331,00
al patrulea	€1331,00	€133,10	€1464,10
al cincilea	€1464,10	€146,41	€1610,51

Cât va fi dobânda în cel de-al treilea an? Cât va fi atunci datoria Mariei? Cât va datora peste cinci ani?

Prezentați copiilor foaia de calcul *Împrumutul Mariei*, cu primii cinci ani completați. La fel ca mai devreme, discutați cu clasa modul în care a fost calculată fiecare coloană.

Ce se va întâmpla în următorii 10 ani? Când va datora Maria triplul sumei împrumutate?

Prezentați copiilor răspunsurile la aceste întrebări prin copierea formulelor din foaia de calcul.

Împărțiți în microgrupuri, copiii pot discuta atât diferența dintre rata dobânzii simple și rata dobânzii compuse, cât și riscul împrumutului cu dobândă fără posibilitatea de a înapoia datoria.

Foaia de calcul vă permite să schimbați rata dobânzii. Elevii pot investiga ce rate ale dobânzii sunt disponibile la băncile locale și în ce condiții, pentru a vedea cum afectează debitul acumulat.

Etapa a 3-a: În această etapă, copiii discută un articol de ziar: [Este recomandat să împrumutați bani de la o casă de amanet?](#), pe tema împrumutului de la casa de amanet numită Albemarle și Bond.

Împărțiți fiecărui grup o copie a articolului și rugați-i să lucreze împreună pentru a înțelege textul articolului.

Puteți să rezolvați această problemă și să descoperiți ce sumă va trebui să înapoiați dacă împrumutați cei €130 pentru 3 luni sau pentru un an?

Ce se va întâmpla dacă nu veți putea înapoia această sumă până la finalul anului?

Permiteți copiilor să aleagă rata dobânzii și să utilizeze dobânda simplă, dacă cea compusă va solicita calcule prea complicate. În mod alternativ, puneți-le la dispoziție foaia de calcul *Împrumutul Mariei*.

Împărțiți în microgrupuri, copiii vor reflecta atât asupra modificărilor dobânzii, corespunzătoare fiecărei situații, cât și asupra riscurilor împrumuturilor de la bănci și casele de amanet.

Sarcina 4. Putem reconsidera banii ca bun comun?

Se vor discuta monedele alternative, utilizate deja în multe părți ale lumii, ca răspuns la criza financiară. Pe parcursul activității, banii vor fi priviți ca un bun comun, utilizabil în schimbul altor resurse

Este recomandat să împrumutați bani de la o casă de amanet?

Pentru a face rost de bani, consumatorii strâmtorați apelează la metode de modă veche, precum amanetarea bijuteriilor sau a ceasurilor.

Rata dobânzii unui împrumut de la Albemarle, luând în considerare un exemplu tipic de £130, împrumutate pe o perioadă de trei luni, variază între 6% și 7,9% pe lună. Prin comparație, cele mai ieftine credite de nevoi personale disponibile pe piață percep aceeași rată a dobânzii pe an.

„Casele de amanet pot furniza un serviciu util, însă nu reprezintă o formă ieftină de creditare”, afirmă instituția filantropică Citizens Advice. „Deseori, oamenii apelează la acestea pentru că au nevoie de bani rapid și nu vor să fie hărțuiți de colecții de datorii, în situația în care nu își permit să plătească datoriile.” Dacă nu puteți înapoia banii pe care i-ați împrumutat de la o casă de amanet, bunul amanetat ca garanție va fi vândut pentru a acoperi datoria.

de bază (spre exemplu, alimente, apă, sol, educație, servicii sociale de bază etc.).

Etapa 1:

Ce pot face oamenii care nu au un serviciu, nu au nici bani și sunt pe punctul de a lua un împrumut? Cum ar putea să își acopere în continuare nevoile primare prin accesul la resursele comune?

Copiii lucrează în microgrupuri și realizează o listă cu ce reprezintă pentru ei resursele de bază și cele comune. Apoi, discută despre ce ar putea sau ce ar trebui să facă oamenii în situația în care nu au bani, dar au în continuare nevoie de acces la resurse.

Cum am putea acționa în mod solidar, prin reorganizarea economiei noastre locale?

Etapa a 2-a: În această etapă, copiii vor trebui să reflecteze asupra lipsei accesului la bunurile comune, ca efect al crizei.

Vizualizați prezentarea TED *Tragedia bunurilor comune* și puneți pauză după apariția primei întrebări. Prezentarea este în engleză, însă povestea este simplă și clară, putând fi ușor spusă în română. Copiii lucrează în grupuri pentru a descoperi cantitatea optimă de pește de care ar trebui să beneficieze un pescar pe zi.

Imaginea 9: Video. Tragedia bunurilor comune
<https://www.youtube.com/watch?v=CxC161GvMPc>

Videoclipul permite copiilor să reflecteze asupra modului în care utilizarea iresponsabilă a resurselor comune poate conduce rapid către o criză locală și globală.

Ce determină ca problema peștilor din iaz să devină o tragedie? De ce este nevoie pentru a asigura o cantitate suficientă de pește pentru întreaga comunitate? De ce sunt în pericol stocurile de pește?

Încercați, în scris, să expuneți problema cu propriile cuvinte! Și o posibilă soluție!

Copiii pot reveni la afișele și hărțile conceptuale pe tema crizei și solidarității realizate anterior și pot reflecta asupra modului în care am putea să ne protejăm resursele comune. Permiteți copiilor să își noteze răspunsurile sau reprezentările. Un prim-pas evident aici este ca oamenii să aibă grijă de propriile nevoi. Un alt pas important va fi reflectarea asupra modului în care învățăm să trecem de la organizarea individuală la cea colectivă și asupra utilității matematicii în acest demers.

Imaginea 10: Video despre TEM-ul din Volos
<https://www.youtube.com/watch?v=JTMXhSSOBSk&t=28s>

Etapa a 3-a: După videoclipul anterior, copiii vor fi rugați să vizioneze exemplul a două comunități din Europa de Sud³ care percep și utilizează banii ca un bun comun. În acest scop, au apelat la matematică și la tehnologie pentru a conecta membrii comunității într-un nou sistem de utilizare a banilor, în forma unui schimb fără dobândă. Deși sunt adepții unor ideologii diferite sau au nevoi distincte, cu toții utilizează banii în scopul revitalizării economiei locale.

Imaginea 11: Video despre moneda alternativă din Sardinia
<https://www.youtube.com/watch?v=6qqKvctFZt0>

Copiii urmăresc ambele videoclipuri (sau secvențe scurte, ajutați de comentariile profesorului, dacă engleza nu e foarte bine cunoscută de elevi) și discută, în microgrupuri, principalele valori și reguli care stau la baza reorganizării comunității în jurul unei abordări alternative de utilizare a banilor.

Care sunt nevoile actuale pe care aceste monede locale le acoperă? Cum este asigurată o colaborare cinstită între oameni?

Ce tipuri de calcul sunt utilizate în cadrul acestui nou sistem?

Copiii vor încerca să reconstruiască etapele necesare pentru calcularea costului produselor, corespunzătoare cazului Volos, utilizând o combinație dintre TEM și Euro. Li se poate solicita să noteze algoritmul acestor etape.

Cum calculăm costul produselor? Cum vom ști dacă plățile au fost efectuate?

Cât de departe putem ajunge „fără niciun ban”?

Etapa a 4-a: În această ultimă etapă, copiii vor lucra în microgrupuri și vor reflecta asupra a ceea ce au învățat.

Care este concepția noastră despre bani?

Cum se pot ei „construi” pe baza algoritmilor? Cum putem modifica acești algoritmi în folosul oamenilor? Ce algoritmi, reguli și valori sunt potrivite pentru utilizarea banilor ca un bun comun?

În ce moduri ne putem imagina propriile comunități reorganizate în jurul ideii de „bani ca bun comun”?

În mod alternativ, puteți alege să realizați o discuție cu întreaga clasă, utilizând un mod de organizare a activității care să pornească de la întrebările formulate de elevii înșiși, pe structura P4C (filosofie pentru copii). Ghidul P4C pentru profesori (<https://p4c.com/about-p4c/teachers-guide/>) include multe idei pentru a facilita această discuție.

³ Videoclipul despre Volos durează aproximativ 14 minute, iar cel despre Sardinia – aproximativ 4 minute. Ambele au fost realizate pentru o audiență globală și sunt în limba engleză. Cele două videoclipuri explică ideile fundamentale ale unei comunități care întrebunțează banii pentru bunurile comune, chiar dacă munca în folosul comunității este realizată în mod diferit.

Extinderea învățării

Pentru elevii de vârstă mică:

Comparativ cu elevii de vârstă școlară mai mare, copiii de vârstă preșcolară sau elevii din clasele primare sunt, de fapt, mult mai experimentați în schimbul de bunuri fără plată. Ca profesori, putem valorifica modalitățile lor de cumpărare și vânzare a bunurilor, pe care ei nu le percep deocamdată ca fiind formale, și putem organiza un „magazin” al clasei sau un magazin „al solidarității”, unde elevii pot face schimburi cu lucrurile pe care le au în plus. Poate fi introdusă, de asemenea, o unitate monetară informală, ca mijloc de mediere al procesului de vânzare-cumpărare; o astfel de monedă informală ar putea fi reprezentată de mici cuburi sau pietricele.

Întregul demers pedagogic ar trebui să se bazeze pe tehnicile jocului de rol, pornind de la discutarea rolurilor la care se va face apel: cel al unui proprietar de magazin, al unui cumpărător care are bani, al unuia care nu are bani, al oamenilor nevoiași etc. Totodată, copiii trebuie să experimenteze o atmosferă a clasei democratică, o atmosferă a unei comunități în care pot lua propriile decizii cu privire la modul în care să își gestioneze magazinul, la modul în care abordează problema crizei locale care ar putea apărea în comunitatea clasei lor (spre exemplu, situația unui coleg care nu poate cumpăra ciocolată sau cărți, organizarea unei biblioteci etc.), la ce presupune solidaritatea în cazul lor particular, la modul în care abordează problemele de justiție din comunitatea lor etc. Pe scurt, ce înseamnă „să oferi” și „să primești”? Ce este excesul? Ce înseamnă să asigurăm tuturor accesul la bunurile comune și să urmezi principiile justiției sociale?

Pentru elevii de vârstă mai mare:

Elevii din clasele gimnaziale pot aborda evoluția banilor, a împrumutului de bani și a tranzacțiilor bancare din punct de vedere istoric. Totodată, pot cerceta în detaliu ideea banilor ca bun comun, prin studierea unor cazuri-exemplu din întreaga lume, în perioade istorice marcante. Spre exemplu, pot studia exemplele Băncilor Publice (precum Banca Dakotei de Nord sau Banca Centrală a Canadei), care oferă împrumuturi cu dobândă redusă, comunitatea Sambruket din Suedia, care a stabilit o rețea între resursele naturale și tranzacțiile bazate pe bunurile comune, monedele complementare LETS, existente deja în numeroase țări, platforma *my.emspiral*, care permite unui colectiv să utilizeze propriul sistem bancar intern, și modelele de solidaritate economică din Italia, Quebec, Canada și New York. Ce este cel mai important este că pot căuta astfel de exemple în propriile lor comunități.

Multe țări devin economii „fără numerar”, pe măsură ce oamenii plătesc cu carduri și folosesc telefoanele. Aceasta este o modalitate de a plăti mai convenabilă decât să ții mulți bani în portofel. Cu toate acestea, poate fi văzută și ca o modalitate de a ne determina să cheltuim mai mulți bani. Un experiment efectuat la MIT a constatat că studenții care folosesc carduri au cheltuit în medie de două ori (până la de șase ori) mai mult decât cei care au trebuit să utilizeze numerar. Se pare că plata cu cardul ne oferă plăcerea de a cumpăra fără a ne pune probleme. Scanările cerebrale au arătat că, atunci când plătim cu numerar, există un „moment de tresărire” când simțim pierderea despărțirii de bani. (Pentru mai multe informații despre acest aspect, consultați Jacques Peretti (2017) *Realizat: Acordurile secrete care ne schimbă lumea*. Hodder & Stoughton, Londra și <https://ftalphaville.ft.com/2017/10/17/2194496/billion-dollar-deals-and-how-they-changed-your-world/>).

Unele orașe, cum ar fi Bristol (bristolpound.org), Lewes și Stroud din Marea Britanie, și-au lansat propriile valute. Companiile se înscriu pentru a accepta moneda locală. Acestea sunt aproape întotdeauna magazine locale și independente, așa că banii rămân în comunitatea locală, spre deosebire de momentul în care cheltuiți la un lanț de magazine, când banii vor

ajunge probabil într-o altă țară. Deci cheltuirea de numerar în acest fel ar putea fi văzută ca o modalitate de a menține comunitățile locale.

Există, de asemenea, scheme bazate pe forme mai vechi de tranzacționare ca mijloc de schimb, cum ar fi *barter*-ul, în care oamenii sunt de acord să schimbe servicii sau bunuri (<https://www.mint.com/barter-system-history-the-past-and-present>). Există versiuni moderne ale acestei idei, cum ar fi Timebanks („bănci de timp”), în care oamenii fac schimb de servicii calculate la oră (de exemplu, <https://www.timebanking.org/>).

Copiii se pot implica în discuții mai complexe cu privire la ce înseamnă democratizarea banilor, depășirea concepției tradiționale asupra banilor, utilizarea experiențelor istorice (spre exemplu, modelele dezvoltate în timpul Marii Depresiuni, în scopul stimulării economiilor locale), analizarea arhitecturii sistemelor de acumulare colaborativă, abordarea banilor ca un bun comun sau analizarea economiei reale cu scopul de a descoperi soluții pentru diminuarea economiei nominale, cu o rată ridicată a dobânzii.

Pot explora modul în care matematica poate fi utilă atât în scopul reorganizării economiei locale, prin elaborarea algoritmilor adecvați platformelor digitale, cât și în criptografie, pentru protejarea datelor personale cu ajutorul codurilor de criptare potrivite.

Alte resurse (materiale și resurse umane)

Wikipedia: istoria banilor, bunuri comune, criză, datorie, solidaritate

Open University – *Istoria Banilor (The History of Money)*:

<https://www.youtube.com/watch?v=YCN2aTlocOw>

Bani și capitaluri democratice pentru bunurile comune: Raport executiv (Democratic Money and Capital for the Commons: Executive Summary): <http://geo.coop/story/democratic-money-and-capital-commons-executive-summary>

În ceea ce privește resursele umane implicate în aceste activități, cadrele didactice pot apela la specialiști din comunitate pentru vizite la clasă și, astfel, pot oferi elevilor oportunitatea de a purta o discuție cu cei direct implicați, asupra utilizării banilor și a valorii acestora ca bun comun.

Probleme etice sau dileme

Discuțiile pe tema crizei și a solidarității pot deseori să scoată la lumină experiențele personale ale unora dintre copii, ale familiilor lor sau ale comunității din care fac parte, iar aceste experiențe trebuie tratate conform principiilor eticii pedagogice. Lucrul în microgrupuri, discuțiile cu întreaga clasă sau chiar expunerea publică a unui afiș sau a unei hărți conceptuale trebuie realizate astfel încât copiii să se simtă în siguranță atunci când își împărtășesc propriile păreri, emoții, temeri sau dorințe.

În același timp, chiar cuvintele de „criză” și „solidaritate” pot acționa ca semnificanți nuli pentru acei copii care nu au avut niciodată șansa de a experimenta personal aceste probleme în cadrul comunității lor. De asemenea, copiii trebuie să se simtă în siguranță atunci când adresează întrebări sau studiază problematici pe care ei înșiși nu le-au experimentat niciodată. Pentru introducerea acestor concepte, vor fi utile discuțiile despre problemele și dilemele etice cu privire la ce ar putea semnifica actele de solidaritate și modul în care, uneori, întocmai actele de caritate sunt cele care pot încuraja fenomenele de criză și perpetua diviziunea dintre indivizi (spre exemplu, între cei care sunt capabili să ofere și cei cu resurse limitate). Actele de caritate pot fi comparate cu cele de solidaritate, care sunt axate în principal pe reorganizarea și asigurarea autonomiei proprii comunități.

În contextul descris anterior, modul în care matematica susține organizarea resursei-bani și utilizarea acesteia în societate poate fi discutat și comparat cu noțiunile clasice de aritmetică politică, ce tind să încurajeze capitalismul absolut. Rolul matematicii în reorganizarea economiei locale în jurul ideii de „bani ca bun comun” poate contribui la organizarea comunității conform modelului democratic și poate accentua necesitatea de a proteja și împărtăși bunurile noastre comune (nicidecum utilizarea mercantilă) – un concept care este strâns legat de actualele discuții cu privire la cetățenie.

Imagini utilizate:

Imaginea 1: Autor necunoscut [Domeniu public], via Wikimedia Commons. *The Single Men's Unemployed Association parading to Bathurst Street United Church. Toronto, Canada.*

Sursă: <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:UnemployedMarch.jpg>

Imaginea 2:

Arhivele Naționale ale Statelor Unite ale Americii de la College Park [Domeniu public], via Wikimedia Commons. *Unemployed Men Queued Outside a Soup Kitchen in Chicago During the Great Depression, 1931.*

Sursă: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Unemployed_men_queued_outside_a_depression_soup_kitchen_opened_in_Chicago_by_Al_Capone,_02-1931_-_NARA_-_541927.jpg

Imaginea 3:

Daniel Etter. *Syrian Refugees on the shore of the island of Kos in Greece.*

Sursă: <https://www.flickr.com/photos/syriafreedom/20643335423>

Imaginea 4:

Wikideas1 [CC BY-SA 4.0], via Wikimedia Commons. *20 Largest economies pie chart.*

Sursă: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:20_Largest_economies_pie_chart.pdf

Imaginea 5:

European Central bank. *Unemployment in the euro area.*

Sursă: <https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2014/html/sp140822.en.html>

Imaginea 6:

SPITZL. *Greek debt and EU average since 1977.* Sursă:

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Greek_debt_and_EU_average_since_1977.png

Imaginea 7:

Ken Teegardin. *Pawn Pro Title Loans*

Sursă: <https://www.flickr.com/photos/teegardin/5456334324/in/photostream/>

Imaginea 8:

Ioannis Protonotarios [CC BY-SA 3.0], via Wikimedia Commons. *Night shot of 24-7 Pawnshop in Keratsini, Peiraeus, Athens.*

Sursă: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Night_shot_of_24-7_Pawnshop_in_Keratsini,_Peiraeus,_Athens,_Greece.jpg